

RAMON TREMOSA, economista i eurodiputat, publica 'L'Europa que han fet fracassar' (Ed. Pòrtic)

"L'Europa federal és més utòpica que una Catalunya independent"

EUROPEISTA, MALGRAT TOT

Ramon Tremosa (Barcelona, 1965) va saltar del món acadèmic al polític l'any 2009, al ser escollit diputat al Parlament Europeu per CiU. Doctor en Economia i professor de Teoria Econòmica a la Universitat de Barcelona, la seva condició acadèmica l'acompanya en l'exercici polític. És un dels eurodiputats catalans més actius, i ara acaba de publicar *L'Europa que han fet fracassar* (Ed. Pòrtic) amb el seu assessor Aleix Sarri, un llibre on parla de l'actual crisi de la Unió Europea, des de la perspectiva d'algú que, malgrat tot, és un europeista convençut. I que vol explicar allò que, segons diu, la premsa espanyola no explica.

Vic

Jordi Vilarrodà
Se sent europeista malgrat tot?

Sóc molt europeista. Hauria pogut fer un llibre de les coses que funcionen a Europa. Però el que té èxit és, per exemple, la lliure circulació, els Erasmus, la moneda única... Ara bé, és un fracàs total aquesta Europa política que els estats —especialment els del sud— no han deixat prosperar.

A la UE se la culpa de tot, de la crisi dels refugiats a l'excés de normativa per fabricar formatges. Però és més víctima que culpable?

La Unió Europea no ha cobrat mai cap impost. No té poder per imposar la seva normativa als països que la incompleixen. Per cert, Espanya és la campiona de la desobediència, el país que té més expedients oberts. Això és el que crea desafecció massiva al nord d'Europa contra aquesta UE. I també entre els partits que no són els estrictament antieuropeus: liberals de Finlàndia que fan campanya contra l'euro, socialistes de Dinamarca que volien cobrar en diamants als sirians que entressin al país...

No hi ha cap reacció d'Espanya al fet que se l'assenyali com a incomplidora?

Els espanyols van intentar treure el *name and shame*

(nomena i avergonyeix) del Parlament Europeu referit a aquests incompliments i no se'n van sortir. Diputats populars i socialistes del nord d'Europa van dir que s'ha acabat, que no. Però això no va sortir a cap diari espanyol perquè hi ha un *corralito* informatiu. Sap que també la principal causa de la diferència d'atur entre Espanya i Europa és la morositat?

No. Qui és que no paga?

Les empreses de l'Ibex. Les grans constructores, per exemple, paguen a 300 dies, quan el reglament europeu d'obligat compliment diu que ha de ser a 30 dies. I el govern d'Espanya ho tolera! Això provoca la mort de moltes petites i mitjanes empreses solvents.

Un símptoma de la crisi és que s'estan perdent tots els referèndums on l'element europeu és central? Els ciutadans voten contra Europa?

És clar que es perden els referèndums. Durant anys ens hem dedicat a nacionalitzar els èxits europeus, i en canvi europeitzar els fracassos nacionals. Per posar un exemple: miri la crisi dels refugiats. És una vergonya, quan els estats mai no han volgut que la Unió Europea tingués un cos d'ajuda humanitària, ni mitjans per fer front al control de fronteres... i ara resulta que la culpa és d'Europa?

Vostè insisteix en les bones pràctiques...

Es que la Unió Europea és una unió de bones pràctiques! Dinamarca té el millor mercat laboral del món? Doncs aquí el teniu perquè els altres l'imitin. Finlàndia, el millor model educatiu. Holanda, el millor sistema portuari. Alemanya, el millor mercat exportador o la millor formació professional... I així anar seguint. En aquesta unió de bones pràctiques, Espanya ocupa l'últim lloc perquè lidera tots els rànquings negatius! Ara, per exemple, també sabem que és el país que cobra l'energia més cara, i mentre altres països s'obren a les renovables per abaratir-la a les pimes i els consumidors, Espanya les boicoteja a major glòria del monopoli elèctric de Madrid. Els nòrdics no volen que la Unió Europea es converteixi en una Espanya o una Itàlia gegants.

Tan mal concepte en tenen?

Són estats que es coneixen com a *transfer unions*, és a

dir, un Estat central potent que recapta els impostos, drenant recursos dels territoris més productius per injectar-los massivament als territoris menys productius. I al cap de quaranta anys de fer això, aquests no s'han aproximat als primers. Això té un nom: *subdesenvolupament racional*. Els habitants del sud acostumats a rebre generen incentius a no espavilar-se. Això no ho diu Ramon Tremosa, sinó un informe del Banc d'Espanya ja l'any 2004.

És inviable pensar en la idea de més Europa? Aspirem només a conservar el que tenim?

En el nostre cas, el dels catalans, això de *més Europa* ha estat una pastanaga per desviar l'atenció. Un argument dels que volen mantenir l'*statu quo* centralista. De federalista europeu ja no en queda gairebé cap. La idea d'una Europa federal és més utòpica que la d'una Catalunya independent. A més, a cap país no hi ha una majoria de votants disposats, per exemple, a cedir l'IVA a nivell europeu. O a cedir poder regulador. Al contrari, hi ha demanda de menys Europa. O de menys Unió Europea tal com està muntada, amb els déficits democràtics, la incapacitat per imposar-se a les capitals del sud o els excessos de normatives.

No dona gaire esperances a l'europeisme...

Sí, perquè hi ha ganes de més Erasmus d'estudiants que volen formar-se en altres llocs, de més internacionalització de les empreses, de més vols que ens comuniquin...

El compromís immediat d'Europa és el Brexit. Quina sortida caldrà donar a aquesta crisi?

Als catalans se'ns ha amentat d'expulsió de la Unió Europea, que les borses s'ensorraran i l'economia caurà, que no sortirà el sol... i no interessa explicar la veritat. I la veritat és que els britànics tenen moltes opcions de fer un *win-win* amb el Brexit. Recuperaran el control de les fronteres, com el Canadà. I com que tenen un déficit comercial de 100.000 milions amb l'Europa continental, ningú no té interès a posar aranzels a les exportacions. Al contrari, Theresa May ja ha dit que l'endemà del Brexit tindrà sobre la taula 27 tractats de lliure comerç. I serà així. Pensi que el món, des de Londres, es veu molt gran.

Tot el que m'està explicant sembla gairebé una argumentació en pro del Brexit...

Quan 17 milions de britànics voten per marxar, és que moltes coses s'han fet malament. El resultat és 54% contra 46% amb Londres inclòs. Van votar Brexit barris laboristes sencers, no només els extremistes de l'UKIP.

PRESENTACIÓ A VIC

Ramon Tremosa va presentar a Vic el seu llibre, en entrevistes a EL 9 NOU i EL 9 TV. Faltava poc perquè el referèndum a Itàlia agreugés la crisi de la Unió Europea.